

Не можеш да пазиш нещо, което не познаваш!

ЕВГЕНИЯ ЕМИЛОВА НИКОЛОВА

ученичка от XII клас

специалност ТООС ТПГ "М.Кюри" - Перник

Ние не сме наследили природата от предците си, а сме я взели назаем от децата си.
Разнообразието на живота не е продукт на човешкия труд, а на еволюцията на живия свят и
опазването му е морална отговорност на всеки човек и в крайна сметка - на цялото човечество
Опазване на природата.....

Съхраняване на биологичното разнообразие.....

Управление и разумно използване на природните ресурси.....

-зад всичко това стоят предизвикателства и действия, с които пристъпихме в XXI век.

В Югозападна България, между Радомирското и Пернишкото поле, се простира хълмообразна,
сравнително ниска планина - Голо бърдо. Ботаническият резерват "Острица" на Голо Бърдо
съдържа образци на естествена екосистема от растителни видове с голямо природонаучно и
обществено-възпитателно значение. Установеното богатство на редки, ендемични и реликтни видове
за флората на България

гората не е непрекъсната, а се разнообразява с горски поляни и трудно проходими, със стръмни
страни малки долчета. Нагоре гората става по-рядка, поляните и ливадите по-обширни. Самият връх е
гол, заоблен, слабо затревен и каменист.

Западният склон и покрит с редки храсталаци. Припеченият южен склон е много стръмен каменист и
гол, а източният - добре затревен, с единични дървета и храсти, като постепенно преминава в полегатата
седловина, сливащата се с билото на планината.

Географското положение, релефът и надморската височина, климатичните условия, геоложката основа
и типа почва определят характера и разнообразието на флората на резерват "Острица".

Върху сравнително неголямата площ на резервата - 134,6 ха са установени 453 растителни вида. От тях
само 46 вида са дървета и храсти. Представени са 11,6% от видовото богатство на България. Цялото
богатство и видово разнообразие тук принадлежи на тревната растителност.

От ранна пролет до късна есен склоновете на Острица пъстрейт от нацъфтелите растения. Още от края
на февруари цъфват първите минзухари, гарванския лук и други раноцъфтящи растения.

През май върху затревените и каменисти поляни на резервата с жълти, червени или пъстри цветове,
цъфти ендемичното за България Урумово лале. Поради неговата научна ценност е обявено за защитен
вид.

По склоновете на връх Острица расте и друго ендемичнобългарско растение - цоликоферов /урумов/
лопен, със светложълти цветове и възлъскави целокрайни прикоренови листа.

Цоликоферовият/урумов/ лопен цъфти през цялото лято. Тук, по скалните поляни се среща още един
български ендемит - българското карамфилче - с дребни, събрани в главичка огненочервени цветове.
Не е често явление на една такава малка площ да се намерят пет вида ендемични растения: урумово
лале, хибридно плюскавиче, шкорпилово бяло поддъбиче, родопски игловръх, цоликоферов/урумов/
лопен.

Освен българските тук се срещат и 32 вида балкански ендемити/т.е. растения, които растат само в
границите на Балканския полуостров/.

Само тук може да се срещне един терциерен реликт-сръбското звънче, чиито красиви тъмносини
цветове събрани в главички, контрастно се открояват през лятото върху белия варовик.

Още много други видове рядко красиви и интересни растения извезват пъстрия килим на тревната
покривка тук.

С присъщия ѝ замах природата е създала в резерват "Острица" една естествена ботаническа градина,
която ни разкрива омайната прелест и разнообразие на растителния свят, каквото човешката ръка не е
в състояние да сътвори.